

Pellérdi tűkőr

megjelenik minden hónap első felében

7. évfolyam | 5. szám | 2008. június

Juniális sokadszor – újra együtt!

„Az ember társas lény” – idézzük sokszor a már közhely számba menő megállapítást, de valóban közhelynek számít-e, ha egyre kevésbé találkozunk ennek bizonyítékaival a mai mindnapokban?

Egyre többen panaszkodnak, fiatalok és idősebbek egyaránt, az elszigetelődésről és a tartalmas kapcsolatok hiányáról. A modern világban már minden elérhető, ha másképp nem, hát virtuálisan. A számítógép képernyőjén keresztül látható és hallható, a fülünkbe illesztett parányi szerkezet segítségével. Mivel mindez olyan kényelmes és egyszerű, sokan inkább ezt választják. Látjuk utcán, buszon, vonaton, sőt már – az igazán közösségi helynek számító – iskolai, egyetemi folyosókon is,

hogy a fiatalok elmélyülten bámulják lap-topjaikat, fejükön a fülhallgatóval. NE ZAVARJ! NE SZÓLJ HOZZÁM! – sugallja, sőt kiáltja egész testtartásuk.

És mégis, a régió napilapjában egy gimnazista diáklány panaszolja föl mindezt, kortársait jellemezve. De akkor ez azt mutatja, hogy ő is másra vágyik! És a sok „panaszkodónak” is hiányérzete van, szeretné, ha mindez valahogy másképp lenne! Szerencsére a többség igazi emberi kapcsolatokra vágyik, csak talán nem tudja, hol és hogyan keresse.

A mi falunk közösségében élők mindannyian tudják! Bizonyíték erre, ha ezen újság utolsó oldalait fellapozzuk és látjuk azt a sok programot, ami erre ebben a hónapban is sor kerül, vagy

azok az események, melyekről rendszerre olvashatunk a „visszatekintőkben”. Öröm végignézni a fotókon, ahol az érdeklődő, komoly tekintetek, mosolygó vagy éppen áhítatos arcok néznek ránk és egymásra.

Most is egy ilyen, nagyobb szabású eseményre készülünk. Van, aki csak lélekben, de sokan aktívan, tetteikkel és sok munkával gondoskodva arról, hogy az idei JUNIÁLIS is olyan jól sikerüljön, mint az eddigiek. Biztos vagyok benne, hogy a környező települések, sőt Pécs lakosai közül is már sokan várják a rendezvényt, ahol újra együtt lehetünk. Ahol ismét átélhetjük a játék, a sport, a zene, a tánc közös örömét.

(folytatás a 14. oldalon)

Önkormányzati hírek

Egészségügyi és Szociális Bizottság ülése | 2008. május 21.

Az ülés témája:

- Átmeneti segély iránti kérelem elbírálása

Gazdasági és Pénzügyi Bizottsági ülés | 2008. május 27.

Az ülés témája:

- A Keleti iparterület kialakítás alternatívái

Képviselő-testületi ülés 2008. május 29.

Az ülésen tárgyalt főbb témák:

1. A képviselő-testület jóváhagyta a Görcsönyi Általános Iskola és a Görcsönyi Óvoda tagintézménnyé válását a Pécs Városkörnyéki Köznevelési Intézményfenntartó Társulás keretében működő Pellérdi ÁMK Általános Iskola és Óvoda egységéhez 2008. szeptember 1-jei hatállyal. A szervezeti változásra tekintettel jóváhagyta a Pécs Városkörnyéki Köznevelési Intézményfenntartó Társulás társulási megállapodásának módosítását is.

2. Értékelte a testület a gyermekjóléti és gyermekvédelmi feladatok 2007. évi ellátását.

Megállapította, hogy a különböző támogatási formákban (rendszeres gyermekvédelmi támogatás, rendkívüli gyermekvédelmi pénzbeli ellátás és természetbeni étkeztetés) összesen 206 fő részesült, 4.992 E Ft értékben, mely a 2006. évi támogatási összeghez viszonyítva 6,9%-os emelkedést mutat, míg a támogatásban részesültek létszáma is emelkedett 9,6%-kal.

A Pécsi Többcélú Kistérségi Társulással kötött megállapodás alapján ellátott gyermekjóléti és családsegítő szolgálat munkáját is kedvezőnek értékelte, az év közben bekövetkezett személyi változások ellenére. A jelzőrendszer tagjaival (iskola, óvoda, gyámhivatal, rendőrség, jegyző, háziorvos, társhatóságok) való együttműködést is jónak értékelte.

Városi Gyámhivatal által ellátott feladatokhoz elő- és utómunkálatok három ügyben történtek.

Védelemben vételi eljárásra 5 esetben került sor, szabálysértés elkövetése mi-

att egy esetben indult védelemben vételi eljárás, de illetékesség változása miatt az ügy áttételre került. Egy esetben ideiglenes elhelyezésre került sor, 12 fő átmeneti nevelésben, illetve lakóotthonban él. Egy szülő büntetés-végrehajtási intézetben volt, egy nagyszülő ellen büntetőeljárás indult.

A gyermekek veszélyeztetettségének okai:

- anyagi veszélyeztetettség (a család 1 főre jutó jövedelme igen alacsony),
- szociális veszélyeztetettség (rossz lakáskörülmények),
- szülő magatartása (szülői gondatlanság, alkoholizmus),
- gyermek magatartása (csellengő, kötelességeit nem teljesíti).

Társhatóságok megkeresésére 12 esetben láttunk el feladatokat, 4 esetben környezettanulmányt végeztünk. 10 esetben történt teljes hatályú apai elismerés. A civil szervezetek közül 7 szervezet lát el feladatokat a gyermekjóléti területen.

Az ÁMK szervezésében történik – elsősorban iskoláskorúak számára előadásokon, tanórákon – felvilágosító, megelőzést célzó munka.

Összefoglalva megállapítható, hogy a veszélyeztetett gyermekek száma nőtt a településen, mely indokoltá teszi a település bűnmegelőzési programjának elkészítését.

3. Jóváhagyta a képviselő-testület a Pellérdi Közülemi és Vagyongazdálkodási Kft. 2007. évi mérlegét 21.696 E Ft mérleg főösszeggel és 458 E Ft adózás előtti eredménnyel. Megállapította, hogy a PKV Kft. jól segítette az Önkormányzat munkáját.

4. A képviselő-testület a rendezési terv módosításával kapcsolatosan megtárgyalta a Keleti Iparterület (volt lőszerraktár) fejlesztésével kapcsolatos terveket és a kapott ajánlatokat. A fejlesztéssel kapcsolatos feladatok elvégzésével megbízta a polgármestert.

Pergerné dr. Szabó Piroska
jegyző

Gratulálok!

Nem szoktam naponta megnézni a Pellérdekes TV adását. Részben azért, mert hosszú ideig ugyanazok a tájékoztatások – némelyik már hetek óta elvesztette aktualitását – voltak láthatóak, részben pedig zavart a „némaság”, míg vártam egy-egy rész továbbgördülését.

Valamelyik nap a csatornák változtatása közben ráléptem ismét a Pellérdekes csatornára. Meglepetéssel és örömmel láttam annak megújulását úgy képi és technikai vonatkozásban mint tartalmilag. Ragyogó ötlet az MR2 műsorának hozzácsatolása az adáshoz. Gratulálok és további sikeres működést kívánok a szerkesztőknek.

Ott László
pellérdi lakos

Tisztelt Olvasó!

Továbbra is szeretnénk lehetőséget biztosítani minden számunkban, hogy bármilyen jellegű kérdésért, javaslatát, észrevételét az újság „Olvasói rovatában” megjelentethesse. Kérjük, hogy írja meg és adja le a Polgármesteri Hivatalba, az erre a célra elhelyezett postaládába, vagy küldje el e-mail címünkre:

tukor@pellerd.hu

Csak névvel-címmel ellátott hozzászólásokat van módunk elfogadni, azokat közzétenni illetve megválaszolni. A lapzárta után leadott levelekre csak a következő számban tudunk reagálni. Megértését köszönjük és várjuk minél nagyobb számban hozzászólásait.

Szerkesztőbizottság

Élet a pellérdi Szőlőhegyen

EGY KÖZSÉG ÉLETÉBEN A FEJLŐDÉSNEK ÓRIÁSI JELENTŐSÉGE VAN. EZ ÁLTALÁBAN NEM TÖRTÉNIK ÁLDOZATHOZATAL NÉLKÜL, VANNAK HELYZETEK, AMIKOR NEM ELÉG ANYAGI HOZZÁJÁRULÁSSAL TÁMOGATNI A FEJLESZTÉSEKET, A FEJLŐDÉS LEHETŐSÉGÉNEK EGYIK LEHETSÉGES ÚTJÁT, HANEM AKTÍVAN RÉSZT KELL VÁLLALNI A BIZONYTALAN TÁRSÁK SZELLEMI MEGGYŐZÉSÉBEN, A FOLYAMATOK MEGSZERVEZÉSÉBEN, KOORDINÁLÁSÁBAN, ÉS MINDEZT AZ ELŐREHALADÁS OLTÁRÁN FELÁLDOZVA. A SZŐLŐHEGYEN LAKÓK SZÁMÁRA AZ ÚT A TOVÁBBLÉPÉSHEZ AZ ÖSSZEFOGÁSBAN GYÖKEREDZIK, KÖZÖS AKARATTAL KÉPESEK LEHETNEK AZ ELKÖVETKEZŐ ÉVEKBEN, ÉVTIZEDBEN MAGUK SZÁMÁRA MEGTEREMTENI EGY KOMFORTOSABB ÉLETTERET, EGY ÉLHETŐBB ÉLETET. A PELLÉRDI SZŐLŐHEGYEN ÉLŐK LEHETŐSÉGEIRŐL KÉRDEZTEM METZING JÓZSEF POLGÁRMESTERT.

– Mennyire lehet nekem abban igazam, amit említettem a Szőlőhegyen lakó ismerősömmek, megkeresésem során, hogy olyan elvárásaik, most talán nem lehetnek, – mert nem tudni, hogy fog változni a helyzet – mint a község lakóinak, mivelhogy a Szőlőhegy nem lakóövezet, hogy pontos legyen külterület, és ebből fakadóan más lehetőségei vannak fejlődés tekintetében? Esetükben behatárolt az a „mezsgye”, amelyen előre tudnak haladni. A haladás feltétele az összekapaszkodó kezek, az együtt és egyet gondoló fejek lehetnek.

– Ha valaki a Szőlőhegyet választja lakóhelyéül, jogi értelemben Ő teljesen egyenrangú polgára a falunak. Ez azt jelenti, hogy hozzáfér a közszolgáltatásokhoz, választójoga van ugyanúgy, mint bárki másnak. Viszont azzal, hogy valaki a Szőlőhegyet választja, akkor Ő a Szőlőhegy infrastrukturális ellátottságát is választotta. Hogy a kettő között van-e különbség, az abból látszik, hogy a Szőlőhegyen pincék, gazdasági épületek és nem lakóházak vannak. Egy-egy szőlőhegyi épület a maga kis telkével kerül most 1,5–3 vagy ötmillió forintba, belterületen egy ingatlan, amely eléggé lepusztult is, kb. tízmillióba kerül. Ha valaki ingatlant vesz a Szőlőhegyen, akkor Ő azért kapja meg azt jóval olcsóbban, mert ott nincs tisztességes út, vezetékes víz, nincs közvilágítás, nincsen szennyvíz- és gázhálózat. Amikor megveszik az ingatlant, biztos mindenki tisztában van azzal, hogy nincs az a szintű ellátás, mert az nem belterület. Ennek ellenére sokan gondolják a vásárlás után, hogy szeretnék ugyanazt az infrastrukturális szintet, mint a községben van, erre azt lehet mondani, sajnos a falunak ezt nem áll

módjában megteremteni. Nem tudja az önkormányzat megtenni azt, hogy a Szőlőhegyen a faluhoz hasonló infrastrukturális ellátottság legyen. Erre költségvetési támogatás nincsen.

– A Szőlőhegy fejlődésének, előrelépésének egyik lehetséges módja lehet-e a különböző pályázati pénzek megszerzése?

– Nem. Az egyetlen lehetőség az ivóvíz tekintetében lett volna. Talán sokan emlékeznek rá, a Szőlőhegy keleti harmadában, az ott élők kezdeményezése nyomán, segítettünk egy vízvezeték-hálózat kiépítésének szervezésében. Ehhez létre kellett volna hozni egy vízi közmű társulatot, ez a társulat tudott volna felvenni egy kamattámogatott hitelt, amiből megépülhetett volna ez a közmű. Más támogatás nincs. Viszsa nem térítendő támogatás már nincs semmilyen közműre, külterületen. Megpróbáltunk TEÚT pályázaton a Szőlőhegyen két útra pénzt szerezni, az Ördög-völgyben, de sajnos ez is csak belterületen pályázható. Összefoglalva a mai magyar önkormányzati rendszerben a községek számára infrastruktúra-fejlesztésre nincs forrás, úgy nincs forrás rá, hogy nem lehet pályázni rá, illetve az önkormányzatok nem is kapnak erre nézve támogatást, és normatíva sincsen.

– Az előzőekben elhangzottak tudatában kérdezem meg, rövid és hosszú távon, mire számíthatnak az ott lakók, a különböző fejlesztésekhez az önkormányzatnak milyen lesz a hozzáállása, illetve milyen tervei és lehetőségei vannak az állóvíz megmozgatására?

– Az önkormányzat az elmúlt öt-tíz évben a Szőlőhegygel kapcsolatban

A tartalomról

RIPORT 3

Élet a pellérdi Szőlőhegyen 3

ÁMK 6

Gyermeknap után 6

Könyvajánló 6

Jedlik-nap 7

VISSZATEKINTÉS 8

Visszatekintés 8

Szőlőhegyszentelés 8

TEST ÉS LÉLEK 9

A BIBLIA éve I. 9

Visszatekintés a Pünkösdre – Mi is a pünkösöd? 10

Tegyünk a falunkért, környezetünkért! 11

Zarándoklat Máriagyűdre 12

JUNIÁLIS 13

Szárnyas múlt 13

Juniális sokadszor – újra együtt! 14

Felhívás horgászversenyre 14

MEGHÍVÓ 14

PROGRAMAJÁNLÓ 15

Pellérd Község Eseménynaptára

2008. június - július 15

DJ-k a Juniálison 15

REJTVÉNY 16

Madárlesen 16

Horgászshiradó 16

úgy működött, hogy az infrastruktúra-fejlesztéseket támogatta. Ha jött egy útrész lakóközössége, hogy Ők szeretnék felújítani, javítani az adott utat, akkor mi minden forinthez adtunk kettőt, egyharmad- kétharmad arányban. Elég sok pénzt költöttünk ilyen fejlesztésekre, ezt az önkormányzat önerejéből, saját forrásból biztosította. Így csináltuk meg a hegyderéki útnak a zárását, a kesevölgyi út kapott egy kavicsos útalapot, és most meg fogjuk csinálni az ördög völgyi út két oldalát, hogy ott is legyen útalap. Ez most azért szükséges, hogy a szemétszállítást el lehessen végre indítani. Támogattuk ezeket a fejlesztéseket, mint ahogy a villamos hálózat fejlesztését is, amely úgy néz ki, hogy nagyjából végére ért. Ennél is a fejlesztési költség felét adtuk mi, a negyedét az illető közösség, a fennmaradó részt állami hozzájárulásból adta az áramszolgáltató. A villamos hálózat kiépült a hegyen, viszont nem épült ki rendszeren az út, és a legnagyobb probléma az én szememben az, hogy a vezetékes ivóvízhálózat sem. Az előzőekben említettem már, hogy két évvel ezelőtt, nevezetesen a félhegyi-ördög völgyi-menyecske völgyi részeken vezetékes ivóvízhálózat építését terveztük. Azért itt, mert ezeken a területeken laknak legtöbben. Az előzmény az volt, hogy összeszedtek mintegy száz aláírást az ivóvízhálózat megépítésének érdekében. Megterveztettük, megpróbáltuk a társulatalakítást, az érintett 250 ingatlan tulajdonos közül 100–110-en aláírták, majd voltak, akik meggondolták magukat, közben jöttek új aláírók, de a kétharmad fölé nem került az aláírások száma, ami lehetetlenné tette a vízi közmű társulás megalakítását. Így a fejlesztési hitel felvétele is kútba esett, azaz, az egész folyamat megbukott. Egyébként a felveendő hitel összege, 200.000,- Ft lett volna, törlesztésként tíz éven át havonta kb. 3.500,- Ft-ot kellett volna portánként fizetni. Ebből épült volna ki a gerincvezeték, újabb 80–100.000,- Ft ba került volna az ingatlanra való bekötés egy kerti csappal. Erre akkor azt mondták sokan, hogy ez nekik nem kell, mert hogy Ők nem használják a vizet, nem éri meg, illetve nincs erre pénzük.

– *Ha végignézzük a Szőlőhegy tulajdonosainak eltérő érdekeltségű csoportjait, rájöhetünk arra, hogy elég nehéz dolog lesz egy hullámhosszra állítani Őket, akár a fejlődés érdekében is. Más az érdeke a hagyományosan vett szőlő- és gyümölcs termesztőnek, aki csak feljár, vagy kijár a hegyre, más a hétvéget és szabad időt itt töltőnek, és más a ténylegesen és állandóan itt lakóknak. Hogy tovább fokozzam a különbözőséget, ezeken a csoportokon belül is van akiben van hajlandóság és anyagilag is megteheti a fejlesztések támogatását, vagy hajlandósága lenne, de anyagi lehetősége nincs erre, vagy a véglét, ez sem maradhat ki, amikor anyagi lehetősége lenne, csak nem hajlandó beszállni a fejlődés felé haladó kocsiba.*

– Úgy néz ki, hogy van egy 40%, aki nagyon szeretné, a többit meg nem érdekli annyira a dolog. Nekik is azt tudom mondani, hogy egy ivóvízhálózat-kiépítés egy jó befektetés. Ha van egy ingatlana, ami jelenleg 1,5–2 milliót ér, vezetékes vízzel ellátva 3–3,5 milliót fog érni. Azért is szerettem volna és szívügyem volt ez a vízhálózat építés, mert nekem az az elképzelésem a Szőlőhegygel kapcsolatban, hogy egy tíz-tizenöt év múlva annak egy szép zöldövezetnek kell lennie, ahol van normális úthálózat és az alapközművek is ott vannak. Az alapközművek a víz és a villany és a normális úthálózat, ami szilárd burkolatú. Az elképzelés, hogy a lakók segítségével, önkormányzati támogatással, végig lehessen vinni egy szilárd burkolatú útprogramot és egy ivóvízhálózat-építési programot, ami tíz év alatt nem irreális, de ez csak úgy megy, hogy az ott élő emberek, az érintettek össze tudnak fogni. Elkötelezik magukat az ügy mellett, még abban a formában is, hogy a kételkedő és bizonytalan társaikat meggyőzik, és a fejlődés mellé állítják. Nagyon sajnálom, hogy a korábbi vízhálózat építés így történt, mert ebben nagyon sok munkánk volt, és 1,5–2 millió forintot költött rá az önkormányzat. Most meg van még hosszabbítva a vízjogi engedély, egyszer meg lehetett, de ez másfél év múlva lejár, attól kezdve ez a pénz elveszik. A Szőlőhegy legnagyobb baja különben nem csak az, hogy az emberek nem tudnak összefogni, hanem az is, ha valaki valamit szervez a

köz javára, mindjárt jön öt másik, aki megmondja, hogy a szervező hogy is sikkasztotta el az összeszedett pénzt. A másik nagy probléma az úthálózatnak a keskeny volta. Négyméteres térképi utak vannak, és ma négyméteres úttal nem lehet csinálni semmit. Ha el akarjuk vinni ott a vizet, és ami kívánatos lenne, a szennyvizet, illetve a gázt, akkor ez azt jelenti, hogy ez a három közmű benne fog menni az útburkolat részében. Ebből az következik, hogy nem érdemes addig szilárd burkolatú utakat építeni, ameddig ezek nincsenek bent a földben. Gondolom, az lenne a normális, ha a gerincutak, mint pl. a menyecske völgyi, ördög völgyi vagy a hegyderéki stb., olyan szélesek lennének, hogy két autó félreállítás nélkül el tudja egymást kerülni. Jelenleg a gazdák közül sokan ahelyett hogy szélesítenék az útszelvényt, azt csinálják, hogy a határra kimennek a kerítéssel és ez elé kiültetnek még egy sövényt is, és akkor az útból már csak két méter marad.

– *Ha jól sejtem Te arra gondoltál, hogy akkor lehetne szélesebb az út, ha az emberek adnának a telkükből egy-egy métert mindkét oldalon, és akkor hat méter széles sáv állna rendelkezésre. Úgy sejtem ez újabb tortúrát jelentene a fejlesztések kapcsán, ehhez az emberek gondolkodásában is változásnak kellene beállni. A közösségért, a jobb mozgási feltételekért a köz javára le kellene mondai tulajdonuk egy szeletkéjéről.*

– Képzeld, ez egy sváb faluban nem lenne kérdés. Ha a településvezető ír egy levelet, vagy odamegy az emberekhez, hogy a község megcsinálná az utat, de mindenkinek be kellene adni egy métert a telkéből ahhoz, hogy hatméter széles út legyen, abból leburkolunk négyet, és két oldalt egy-egy méteren elvisszük a közműveket. Az emberek ott azt mondják, ha kell az út közlekedésre mindenkinek, akkor odaadjuk. Pellérden sajnos a korábbi fejlesztéseknél volt mindig néhány ember, finoman szólva nem ilyen hozzáállással. Akik együttműködtek, azoknak ezúton is köszönöm.

– *Visszakanyarodva és megismételve a harmadik kérdést, az önkormányzatnak van szándéka, rövid, vagy hosszú távon*

gondolva a dolgokat, hogy elindítson a Szőlőhegyen bármely fejlesztést, vagy csak akkor lesz valami, hogyha a telektulajdonosok, az ott élők szeretnék ezt, és az összefogásuknak egyértelmű és visszavonhatatlan jelét adják?

– Egyrészt szeretnénk azt a politikát továbbvinni, hogy a lakossági kezdeményezéseket segítjük, mert annak jó hatása van még akkor is, ha utána azok az emberek, akik ezeket viszik, megcsömörlenek, és azt mondják, soha többet nem vállalnak ilyet, mert a résztvevők egy részétől nem dicséretet, hanem nagyon durva sértegetéseket kapnak.

Ilyen kezdeményezés volt pl. a régi vasúti nyomvonal alatti út, ahol a lakók megcsinálták az útalapot, mi ráteszünk egy zárást. Ennek a fejében be fognak még januárban fizetni 200.000,- Ft-ot, és akkor a költségek nagyjából egyharmad-kétharmad arányban osztódnak. Ezen kívül meg fogjuk még csinálni az ördög-völgyi két utat, amelynek az együttes hosszúsága 1,6 km, amely csak útalapot kap. Itt is kértük az érintett ingatlan-tulajdonosokat, hogy szálljanak be az egyébként 6 millió Ft-os beruházásba, olyan formában, hogy idén is, és jövőre is húszezer Ft-ot fizessenek be az út megvalósulásáért. Ezt a fajta fejlesztést, hogy kis lépésekben egy-

egy részterületet hozunk fel, továbbra is csináljuk. Igazán nagy projektbe akkor szabad csak belevágni, ha a mögött megvan a dokumentált lakossági támogatás. Még egyszer nem vállaljuk fel, hogy elköltünk kétmillió Ft-ot, és utána derül ki, hogy az aláírók sem vették komolyan az egészet, a többieknek meg esze ágában sincs csatlakozni. Ha a Szőlőhegy keleti oldala, a Félhegy, Ördög-völgy, Menyecske-völgy mégis úgy dönt, hogy szeretné ezt a vízhálózatot, akkor az a tiszteletteljes kérés, hogy az érintett 250 ingatlan tulajdonosától hozzanak be 200 aláírást, nem visszavonható nyilatkozatot, hogy a költségeket vállalják és befizetik. Ha ez meglesz, mi abban a pillanatban ugrasztjuk a társulatszervezőket, és elindítjuk a beruházást.

Még annyiban szeretnénk a Szőlőhegy ellátottságán javítani, hogyha elkészül a már említett két út, elindul a szervezett szemétszállítás.

– *Melyik területeken?*

– Gyakorlatilag a teljes Szőlőhegyen azzal, hogy minden utcába nem tud a gépkocsi az utak szűk jellegénél fogva bemenni. A körút úgy lett összeállítva, hogy a volt vasúti nyomvonalon van egy forduló, az Ördög-völgy két útján, a Menyecske-völgy végén, a hegyde-

régi út végén és a kesevölgyi út végén lesz egy forduló. Ezeken az utakon végigmegy a gyűjtőautó, az a kérés, hogy a többi köztes dűlőkből legyenek szívesek ezekre a gerincutakra kihozni a szemetet.

Egy másik, régóta létező igény, hogy a Szőlőhegynek legyen saját tájékoztató-tábla rendszere. A két buszfordulóban teszünk ki tájékoztató térképet, és a nagyobb dűlőutakat kitáblázzuk. Így jobban el lehet majd igazodni ezek alapján pl. ha mentő hívására kerül sor, könnyebb lesz elnavigálni őket. Ilyen intézkedésekkel még segítjük a Szőlőhegyi embereket, de azt gondolom, ha Ők komolyan nem hajlandók összefogni saját magukért, akkor itt nagyjából megáll a tudomány, tehát lesznek lassan javuló utak, lesz egy kis közszolgáltatás, javuló tájékoztatás. De ha komoly előrelépést akarnak, akkor meg kell építsék a vízhálózatot, ez egy hosszú távú, és egy nagyon jó megtérülési befektetés. Ezt addig kell megcsinálniuk, amíg kis áldozattal meg lehet tenni. Ha kialakul a szilárd útburkolatú hálózat, dupla annyiba fog kerülni, akkor bontani és helyreállítani kell, és egy helyreállított út már sohasem lesz olyan, mint az eredeti.

Nekem ez a javaslatom számukra.

Ravadians János

Gyermeknap után

Két régi gyermeknapról szeretnék mesélni. Arról a két gyermeknapról, amely számomra a legemlékezetesebb. Az egyikén még gyermek voltam, kislány. A másikon már felnőtt, két kislány és egy kislány édesapja.

Kislányként az a bizonyos gyermeknap úgy indult, mint egy rémálom. Óriási győzni akarással vágtam bele minden versenybe, hogy aztán sorra mindegyiket elveszítsem. Hiába tekerem elszántan a biciklit, hiába festetem – szerintem – nagyon találó önarcképet, hiába gyűrtem le sok-sok fánkot a „Nagyevők megmérettetésén”.

A bicikliversenyen megelőztek, az önarcképemben a barátomat, Jocót ismerték fel, és az is kiderült, hogy vannak, akik még nálam is jobban szeretik a fánkot. Vigasztalan voltam, de aztán következett a legizgalmasabb verseny, az, amelynek a tétje a legnagyobb volt számomra. És azt a versenyt megnyertem, azazhogy édesanyám megnyerte nekem! A „Mama süti” című vetélkedőről volt szó, amelyre a nagy kedvencet, az édesanyám készítette süteményt neveztük be. A süteménynek nem volt neve, merthogy egy ilyen sajátos, utánozhatatlan remekműnek egyszerűen nem lehetett nevet találni. Édesanyám titkos recept alapján készítette; furcsamód akkor is előkerültek a hozzávalók, ha éppen üres volt a kamra.

Szóval életem egyik legemlékezetesebb gyermeknapján büszke és egyszersmind hálás győztese voltam a „Mama süti” című vetélkedőnek!

A másik emlékezetes gyermeknapot már felnőttként éltem meg. Az óvoda igencsak kiélezett családi versenyén én szaladtam be elsőként a célon, hátamon feleségemmel, hónom alatt két gyermekemmel, a fiaim pedig nagyon büszkék és hálásak voltak nekem ezért.

Kedves Gyermekek!

Én nemcsak gyermeknapon, hanem az év minden napján tudtam, érez-

tem, hogy a szüleimnek fontos vagyok. Hogy mindig velem vagy mellettem vannak, hogy bármikor számíthatok rájuk. És szülőként is figyeltem arra, hogy a gyermekeim tudják és érezzék ezt.

Tanárként, iskolaigazgatóként is azon dolgoztam és dolgozom, hogy az iskola ne az idegen, érthetetlen, ellenséges „nagy mumus” legyen, hanem valami olyasmi, amiről elmondhatjátok, hogy igazán rólatok és hozzátok szól!

Szüleitek, nagyszüleitek, tanáraitok szeretete és odafigyelése természetesen messze túlmutat a mai napon. Tegnap is ugyanúgy szerettek benneteket, mint ma, és holnap is ugyanúgy fognak szeretni. Az odaadásuk is ugyanakkora volt és lesz, legfeljebb a kifejezés formái változnak!

Az odaadásuk nem lehet folyamatosan látványos vagy hangzatos: olykor rejtőzködő, de mindenképp ott van minden mozdulatuk, gesztusuk, sza-

vuk mögött. Ott van a feddően felemelt kezükben, a rosszálló fejcsóválásukban, az összeráncolt homlokukban is. Higgyétek el, hogy a szigorúságuk és hajthatatlanságuk is ugyanabból a bölcs és megértő szeretetből fakad, mint adott esetben az engedékenyséjük.

Nem tudom, hallottatok-e már róla, hogy több mint ötven évvel ezelőtt, a legelső nemzetközi gyermeknapon a kezdeményező célja a segítségnyújtás volt: az elmaradott, háború sújtotta országok gyermekeinek támogatása. Ma is és nálunk is vannak olyan gyermekek, akik segítségre szorulnak.

Kedves Édesanyák és Édesapák, Nagymamák és Nagypapák!

Kívánom, hogy az év minden napján büszkén gyönyörködhessenek gyermekeikben, unokáikban!

M. A.

Könyvajánló

Eleanor H. Porter: Az élet játéka című könyvét ajánlom. A 19. század közepén játszódó regény főhősét, az árván maradt Pollyannát magához veszi nagynénje, Polly kisasszony. A regény cselekménye ilyen egyszerűen leírható. Viszont ami e mögött zajlik – az érzelmi háttér, a két főszereplő lelki változása, fejlődése – ez a könyv valódi mondanója. A történet szépségét leginkább az adja, hogy itt nem a felnőtt „állig begombolkozott” világát veszi át a gyermek, hanem egy vidám, mindenre nyitott kislány változtatja meg a felnőtt, illetve más felnőttek életét. A kötelességből vállalt árva kislánynak kezdetben nem örült nagynénje, megszokott rendben zajló életébe nem szívesen engedte be Pollyannát; aki viszont

olyan határtalan bizalommal és szeretettel közelített meghalt édesanyja hűgához, hogy lassacskán sikerült „feltörnie” őt zárt világából. Először a megtört személynek járó poros-dohos padlás-szobából költözhetett barátságosabb szobába a kislány, majd lassacskán megismertette Polly kisasszonnyal az aggodás, féltés és a szeretet érzését is. A kis Pollyanna nemcsak nénikéjét változtatta meg, de környezetében szinte mindenkit elvarázsolt különös játékaival, melynek lényege az, hogy mindenben meg lehet találni a jót.

Ahogy a könyv bevezetőjében Szedő Dénes leírja a gyermeki élet szépségeit, talán ezek a legmegfelelőbb ajánló szavak a könyv elolvasására: „Milyen is egy gyermek? Nem tud még semmiről, és semmije sincsen. Hamvas, eredeti és közvetlen. Védettségben él, és mindezt átadja magát azoknak, akik szeretik. Ámulva néz szét maga körül. Ami rossz, hamar elfelejti, s mindjárt fölfedez mindenben valamit, aminek örülhet.”

A könyv gyerekeknek és felnőtteknek is egyaránt szórakoztató és tanulságos olvasmány, ezért minden korosztálynak ajánlom, megtalálható az iskola könyvtárában.

Soós Bernadett
könyvtáros

Jedlik-nap

2008. május 28-án iskolánkban megrendezésre került a Jedlik-nap. A jeles feltaláló és fizikus unokahúga Pellérden él. Ez volt az egyik ok, aminek segítségével létrejöhett ez a rendezvény. A másik ok, hogy a főszervező, Villányiné Stáhl Márta tanárnő szeretne volna megismertetni a gyerekekkel egy kicsit a gyakorlatban a reál tantárgyakat is. S a célközönség valóban észrevehette: a bonyolult fizikai képletek egyszerű kísérletekkel megmagyarázhatók. Ők maguk is kipróbálhatták ezeket. A mágnesességgel, elektromossággal, felületi feszültséggel, a folyadékok sűrűségével kapcsolatban tehettek érdekes felfedezéseket. Megtekinthettek egy vetítést Jedlik Ányos életéről, majd néhány jelentős műve következett röviden. Ezután két legnagyobb találmányáról, a *dinamóról* és a *szóдавívról* készített kis műsorunkat láthatták, melyben – ha akartak – ők is részt vehettek. Nemcsak a pellérdi diákoknak adatott lehetőség a kísérletezésre. A környékbeli iskolákból is érkeztek tanulók. A nap teljes sikerrel zárult. Mindenki elégedetten távozhatott. Utána már csak pakolni kellett.

Fejes Alexander
8. osztályos tanuló

Visszatekintés

Klubunk tagjai május 17-én Szigetvára kirándultak. Városnézés után az újjáépített fürdőbe mentünk. Legtöbb időt a gyógyvizes medencében töltöttük, de kipróbáltuk a szaunát, gőzkabint és a többi medencét is. A nap jól telt, megbeszéltük, hogy még a nyáron több alkalommal eljövünk Szigetvára.

Május 24-én a Kertbarát Klub rendezésében az Orbán-napi szőlőszentelésen vettünk részt. Énekkarunk is fellépett. Műsorunk az ott lévők tetszését elnyerte. Jó hangulatban telt a délután, finom borokat kóstolhattunk, ismerősökkel beszélgettünk.

Minden vasárnap klubnapot tartunk. A klubnap keretében tánc és énekpróba színesíti a délutánt. Több felkérést is kaptunk szereplésre. Legközelebb június elején megyünk falunapra szerepelni.

Méltányossági nyugdíjmelést több személynek kértem, aki nem a nyugdíjas klub tagja, – ez ideig három személy meg is kapta. Ezt azért említem meg, mert szívesen segíték annak, aki alacsony nyugdíjjal rendelkezik és méltányossági emelésre jogosult.

Magdó Jánosné
klubvezető

Szőlőhegyszentelés

2008. május 24-én 12. alkalommal került megrendezésre a Kertbarát Klub szervezésében az Orbán-napi szőlőhegyszentelés.

A Szent Orbán szobor előtti téren ünnepi köszöntőt mondott Werner János, a Pécsi Szőlészeti és Borászati Kutatóintézet tudományos segédmunkatársa, melyben kiemelte az Orbán-kultusz eredetét, jelentőségét és hagyományát. Metzing József polgármester a rendezvény jelentőségét méltatva a falusi turizmusban és a borban rejlő lehetőségeket elemezte.

A szőlőhegy szentelését dr. Horváth István kanonok, nagyprépost celebrálta. Az Általános Iskola tanulói versekkel, a Nyugdíjas Klub tagjai dalaikkal és Herke Dávid kúrtszólóival szórakoztatta a közönséget.

A tavalyi jó termésért, és bízva az idei eredményes közbenjárásban Szent Orbánt egy pellérdi aranyérmes borral jutalmaztuk.

Egy szép és jó hangulatú délutánt töltöttünk együtt.

Schmidt Mátyás

A BIBLIA éve I.

A keresztény egyházakban közösen ünnepeljük és tanulmányozzuk egész esztendőben közös kincsünket, a Bibliát!

Egyházi vezetőink bölcsen döntöttek, ökumenikusan gondolkodtak, hogy az Isten kijelentését tartalmazó könyvet hozzuk közelebb, ismertessük meg ismét a mai emberekkel, mert valljuk meg, bizony hiányos ismereteik vannak még a templomba járó embereknek is a Biblia üzenetét illetően.

Ha ismernék sokan a Bibliát, akkor nem jött volna létre ennyi szekta Magyarországon a rendszerváltás óta, mint amennyit Alkotmánybíróságunk bejegyzett, engedélyezve működésüket. Csak száz ember kell, és bárki alapíthat egyházat. Az Alkotmánybíróság a bejegyzés alkalmával nem vizsgálja, hogy az a bizonyos „egyház” mit tanít Istenről, az emberről, a családról és a társadalomról. Ezért ma Magyarországon több mint kettőszázötven úgynevezett „egyház” létezik. Összemosva a pogány buddhizmussal, a Krisna követőkkel, táltosok egyházával, szcientológiai egyházzal, a hamisított Bibliát terjesztő mormonokkal a valós egyetemes Anyaszent-egyházat, mely Krisztus földi teste. Az előbb említettek nem Krisztus követői, ezért megtevesztve bitorolják az „egyház” elnevezést! Igaz, hogy mindegyik „egyház” a Bibliára hivatkozik, és ezért megtevesztőek.

Mi keresztények valljuk, hogy „a teljes Írás Istentől ihletett, mely hasznos a tanításra, feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” – mint írja is Pál apostol Timótheusnak.

A teljes Írás, és nem a kimazsolázása egyes részleteknek, melyek félrevezetik a Bibliát nem ismerő hallgatóságot a hamis tanítók által. Ezek szerint a Bibliából még az is bebizonyítható, hogy „Nincs Isten.” A 14. és 53. zsoltárban található e két kifejezés. Egy igevers kettészakítva, kiemelve belőle a fél mondat, és így lesz meghamisítva Isten üzenete. A teljes és helyes igerész így szól: „Azt mondja a bolond az ő szívében: Nincs Isten. Mennyi múlik csak egy „i” betűn. Nem mindegy, hogy va-

lakisról azt mondom, hogy igazember, vagy lefelejttem az egy „i” betűt és lesz belőle gazember!

Azért is jelentős ez a 2008-as esztendő, mint a Biblia éve, mert nagyot lépett előre a középkori egyház mai, emberközeli biblikus tanításával. Korábban bizony tiltotta a Biblia olvasását, vagy megégeztette máglyán a magyar nyelvű Bibliákat. Őseink elásták ládikában a magyar nyelvű Bibliát, majd a baj elmúltával ismét elővették lelkük és hitük erősítésére.

BIBLIA – görög szó, mely magyarul annyit jelent: könyvek gyűjteménye. Két fő részre osztjuk. Ószövetség, mely a református Bibliában 39 könyvet, a római katolikus Bibliában 46 könyvet tartalmaz.

Az Újszövetség, mind a református, mind a római katolikus Bibliában 27 könyvet tartalmaz. Az Ószövetség könyveit óhéber (zsídó) nyelven írták Isten kijelentése által a próféták, – akik Isten üzenetének közvetítői, elbeszélői voltak. A kijelentést álomban, látomásban vagy Isten Szent Lelkének vezetésével kapták.

Például: Ézsaiás próféta írja: „Látom az Urat ülni magas és felemelt széken, és a palástja betölti a templomot: Szeráfok állnak felette... és kiállt az egyik a másikkal, és ezt mondja: Szent, szent, szent a seregek Ura, teljes az egész föld az ő dicsőségével... és hallom az Úrnak szavát, aki ezt mondja: kit küldjek el, és ki megy el nekünk? Én pedig mondom: Ímhol vagyok én, küldj el engem! És mondja az Úr: menj, és mond ezt a népnek”...

Az Ószövetség történeti (pl. Mózes könyvei), költői (pl. Zsoltárok) és prófétai (pl. Ézsaiás) könyveket tartalmaz. Ezekben belül még több felosztást is ismerünk.

Az Újszövetséget görög nyelven írták Jézus tanítványai: Máté és János, Péter apostol pedig Márknak diktálta le azt, amit láttak, hallottak Jézustól,

aminek szem és fültanúi voltak. Lukács, az orvos, szorgalmasan utánajárt Jézus cselekedeteinek és a hiteles elbeszélők bizonyoságtételét foglalta írásba.

Az Apostolok Cselekedetei és az apostoli levelek az első gyülekezetek életébe engednek betekintést. Az utolsó könyv, János apostol mennyei jelenések könyve pedig Jézus ítéletre való eljövételéről ad kijelentést. Jól jegyezzük meg, a Biblia nem jóskönyv, nincsen benne leírva, hogy mikor lesz világvége – mint a Jehova tanúi terjesztik – hanem figyelmeztet Jézus szavain keresztül: „arról a napról és óráról nem tud senki, az ég angyalai sem, csak az Atya, legyetek készen, váratlanul jön el”...

Hogy a Bibliába mely könyvek kerültek bele, Ó- és Újszövetségbe, azt a KÁNON határozza meg!

Kánon: a héber káneh görögös alakja, melynek jelentése: mérővessző, mérték. Az Ószövetségi Kánon lezárása a jamniai zsinaton történt Krisztus után 100-ban, az Újszövetségi Kánon lezárása pedig a második század utolsó harmadában, a muratori kánonjegyzékkel történt meg.

Azok a könyvek, melyek nem kerültek bele a Szentírásba a Kánonalkotás alkalmával – a Kánonalkotás Isten Szent Lelkének vezetése által történt –, azokat APOKRÍF (rejtett-titkos, mely nem Isten üzenetét tartalmazza) könyveknek nevezzük. Egyszerűen szólva, ezeket a könyveket nem az a személy írta, akinek a neve alatt közölték, és nem abban az időpontban, amelyre utal a könyv tartalma. Vagyis: HAMISÍTVÁNYOK!

Ilyen könyvekből írják az írók a hiszékeny embereknek – az apokrif Tamás evangéliumából – a Da Vinci kódot, mely fantáziadús butasággal eteti a hiszékeny, Bibliát nem ismerő embereket. pl: Jézus nő volt.

Visszatekintés a Pünkösdre – Mi is a pünkösöd?

Hamar túlestünk a Pünkösöd ünnepén. Csak egy napig tartott. De tényleg így van ez? Egyáltalán nem, ellenkezőleg. Valójában a pünkösöd a legtovább tartó ünnepkör. Minden vasárnapi szentmisén, minden ünnepen, keresztelekor, temetésen elimádkozzuk a hitvallást. Ennek az imádságnak a harmadik része így kezdődik: „hiszek a Szentlélekben!” Ez valójában annak a bizonyos történelmi pünkösödnek a kiterjesztése egészen napjainkig, mely Krisztus feltámadása után az ötvenedik napon történt. Azon a bizonyos zsidó aratási ünnepen történt valami rendkívüli. „Mikor érkezett pünkösöd napja, mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen. Hirtelesen, mintha csak heves szélvész közeledett volna, zaj támadt az égből és egészen betöltötte a házat, ahol összegyűltek. Majd pedig szétoszló, tüzes nyelvek lobbantak föl előttük és leereszkedtek mindegyikükre. Valamennyien elteltek Szentlélekkel és különféle nyelveken kezdtek beszélni, úgy amint a Szentlélek szólásra indította őket”. (Apcsel 2,1-4)

1. Nem a pünkösöd hozta a megváltást, hanem aktivizálta és állandósította annak erőit. Ezért a keresztényeknek nem elég emlékezniük egy régi eseményre, mert az semmire se jó. Ha csak emlék lenne az egész Krisztus-esemény, akkor az egész kereszténység kiüresedne. Sajnálatos módon ezt egyes megkeresztelt testvéreink esetében nagyon is tapasztaljuk. Olyanokra gondolok, akiket kár volt annak idején megkeresztelni. Ezeknek a kereszténységhez már semmi közük sincsen. Kiebrudalták életükből a Szentlelket. Az egyházhoz pedig már végképp semmi közük. Hiába mondogatják, hogy ők hisznek a „maguk módján”, az túl kevés ahhoz, hogy azonosulni tudjanak az apostolok hitével. Az ő hitük nem a Szentlélek táplálta hit, vagyis nem a pünkösöd ígéretében és erőterében élnek. Számukra egy keresztelezés nem több mint hagyomány, vagy egy jól vagy kevésbé jól megszervezett családi ünnep. Ez nem pünkösdi magatartás. Sokszor nagyon szomorúan tapasztalom, hogy a keresztelezés kapcsán, amikor próbálok rámutatni a keresztelezés lényegére, akkor azt papi keckeckedésnek tartják. Úgy gondolják, hogy a keresztelezés alanyi jogon megjár, több engem ne érdekeljen. A keresztszülőséggel még rosszabb a helyzet.

Arra tartják jónak, hogy baráti vagy rokon kapcsolatokat erősítsenek általa. Dühösek lesznek, ha számonkérem a hitüket, az egyházhoz való tartozásukat. Itt nem működhet a Szentlélek, tehát a pünkösöd nem valósulhat meg. A pünkösöd: képesítés a Krisztus akarata szerinti életre.

2. Nagyon sok kellemetlen, rossz és gonosz dolgot tapasztalunk a szűkebb és a tágabb világunkban. Emiatt aztán divatba jött a pesszimista világ- és életszemlélet. Sokszor jogosan ugyan, de a pesszimizmus is olyan dolog, ami nem vezet sehova. A sötétben látás a kereszténység tagadása. Csak az lehet hiteles keresztény, aki a remény embere. Szent Péter apostol ennél is továbbmegy, „Urunkat, Krisztust szentül tiszteljétek szívetekben, legyetek mindig készen rá, hogy mindenkinek megfeleljétek, aki csak kérdezi, mi az alapja reményeteknek”. (1Pét 3,15) A remény az ember lényegének egyik alkotórésze. Manapság azonban, mint sok más érték, ez is rossz hírben áll. Egyesek azzal gyanúsítják, hogy csak nyugtatóul szolgál. Mások meg azt mondják, hogy eltereli a figyelmet az égető problémákról. Ennek ellenére vissza kell adnunk a remény becsületét! Elsősorban azért, mert olyan erény, melynek forrása és támasza maga a feltámadott Úr. A hiteles keresztény ember nem lehet pesszimista. Tudjuk, hogy a remény kijátssza a statisztikáinkat, a kilátásainkat. A valószínűség-számítás az egyéni ember számára nem mond semmit. Nem véletlen, hogy Izajás próféta már jóval Jézus Krisztus előtt így ír: „A ti gondolataitok nem az én gondolataim, és az én gondolataim nem a ti gondolataitok, mondja az Úr”. (Iz 55,8) A remény Istent

szolgálja, aki „görbe vonalakra is tud egyenesen írni”. Ennek a valóságnak a megragadása szintén a Lélek erejében valósul meg. Meglepő kerülokkal Isten mindent úgy irányít, hogy az javára váljék annak, akiben Krisztus Lelke él. „Tudjuk ..., hogy akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra válik”. (Róm 8,28) Tehát a pünkösöd: képesítés arra, hogy a reményből éljünk.

3. A keresztény közösség a pünkösöd gyümölcse. E közösséget csak később nevezték egyháznak, hogy megkülönböztessék a zsinagógától a pogányságból megtért keresztények, hiszen a zsidó gyökök nyilvánvalók voltak. Az „egyház” kifejezés különféle képeket és elgondolásokat rejt magában. Meghatározhatjuk úgy, mint hierarchikus társaságot, Krisztus titokzatos testét, Isten népét, helyi vagy egyetemes közösséget. A feszültségek általában onnan erednek, hogy egyesek kizárólagos vagy legalábbis elsődleges előnyben részesítik a felsorolt modellek valamelyikét. Az igazság összetettebb: maga az egyház a hit titka. A Lélek hozza létre és teszi alkalmassá arra, hogy Krisztus gazdagsága felé forduljon. Tehát egyszerre és teljes egészében kell befogadnunk. Hiszen a pünkösöd benne folytatódik, illetve benne valósul meg újra meg újra. A történelmi baklövések ellenére a Szentlélek teszi képessé arra, hogy sohase térjen le véglegesen arról az útról, amelyen az Alapítója elindította. Gyermekek koromban még úgy beszéltek az egyházról, mint egy jól megszervezett intézményről. Ráadásul jobbra a papsággal azonosították. De aztán lassan kibontakozott egy másik szemlélet, mely győzedelmeskedett a II. Vatikáni zsi-

naton. Nevezetesen, hogy olyan közösség az egyház, melyet Jézus Krisztus a Szentlélek ajándékaival éltet és táplál. Közösén elfogadjuk a Szentlelket eleven valóságnak, az egyház fenntartójának. Csak ő hozhatja létre újra a keresztények egységét. Az Ige hitetése, a szentségek ünneplése csak benne lehet hatékony. Ő teremtheti meg az egyensúlyt a hierarchikus és a karizmatikus egyház között. Az első pünkösöd tehát a történelem folyamán újra meg újra visszaköszön. A pünkösöd: az egyház élete és tanúságtétele.

Végezetül idézem Ignatthiosz Lattaqué egyik szövegét a pünkösddel kapcsolatban:

„Szentlélek nélkül távoli az Isten, Krisztus a múlté, az Evangélium holt betű, az Egyház egyszerű szervezet, a tekintély uralkodás, a misszió propaganda, az istentisztelet emlé-

kek fölidézése és a keresztény élet rabszolgamórá. De őbenne: a kozmosz fölemelkedik és nyögve szüli az Országot. A feltámadt Krisztus itt van, az Evangélium életerő, az Egyház szentháromságos közösség, a tekintély szabadító szolgálat, a misszió Pünkösöd,

a liturgia emlék és elővételezés, az emberi cselekvés megistenült.”

Dr. Horváth István
plébános

Tegyünk a falunkért, környezetünkért!

Sokat gondolkodtam azon, leírom-e ezeket a sorokat, de végül úgy döntöttem, megteszem. Nemrégiben jártam egy hozzánk közeli faluban és a nevét sem titkolom, hisz nincs miért. Ez a kis falu: Cserkút. Lehet, hogy van bennem egy kis elfogultság is, de oda mindig szívesen megyek.

Gyerekkorom nyarait zömében ott töltöttem. Bár egy szomorú esemény miatt utaztam most oda, mégis a hangulatom egy pillanat alatt megváltozott attól a látványtól, ahogy a kis falu fogadott. Amerre csak néztem, szép, rendezett portákat láttam. Az utcán mindenhol le volt nyírva a fű, a házaknál és a közterületen is. Mindenütt

virágok nyíltak, a járdák mellett, különböző oszlopokon, edényekben és a tereken. Én csak álltam és elgondolkodtam. Ezeket, hogy-hogy nem húzzák ki és viszik el? Ők mitől, és miben mások, mint Mi?! Igaz, nincs új Polgármesteri Hivataluk, gyönyörű Iskolájuk és sorolhatnék még számtalan dolgot, amiben előrébb járunk.

Egyben azonban biztosan nem, a lakosság összefogásában, és az egymással szemben tanúsított felelősségtudatban. Elnézését kérem azoknak, akik nem ezek közé az emberek közé tartoznak, de most egy kissé az elkeseredés szavai is szólnak belőlem. Nemrégiben, elültettünk néhány tő muskátlit,

a buszmegállóknál található köedénybe, vállalva, hogy majd öntözzük is, de megdöbbenve kellett tapasztalnunk, hogy a virágok néhány nap múlva eltűntek. Lehet, hogy nem mindenki engedheti meg magának, hogy évről évre új palántát vegyen ... lehet hogy egyszerűen, ebben leli örömét ... vagy talán az, hogy ezzel másoknak bosszúságot szerezzen! Őket biztosan nem az vezérli, hogy a falunk szép, virágos legyen. Nagyon szeretném, ha az önkormányzat a jövőben erre jóval többet áldozna, de felmerül bennem a kérdés, lehet, hogy csak kidobott pénz lenne? Szeretnék optimista lenni, és bízom benne, hogy egyszer az utcákon végigsétálva az az érzés tölt majd el, amit akkor ott éreztem, Cserkúton.

Ehhez azonban nem csak az önkormányzat anyagi támogatására van szükség, hanem a lakosság hozzáállására is. Sok-sok apró öröm teszi teljessé az emberek életét, ezért kérek minden kedves falubélit, a tőlük telhető módon tegyenek meg mindent azért, hogy az itt élők megtalálják falunk kényelmét, nyugalmát.

„Egymásért csak együtt tehetünk hatékonyan!”

Bodai Tiborné

Zarándoklat Máriagyűdre

Egy kissé hűvös hajnalon gyülekeztünk május 18-án, hajnali 4 órakor, a pécsi Fema áruházzal szemben, hogy elinduljunk zarándok utunkra, a máriagyűdi templomba. Idén már ez a harmadik év, hogy Pütkösd tájékán el látogatunk e kegyhelyre. Gyalog most csak heten mentünk, néhányan Siklósig busszal, majd onnan gyalog jöttek át, illetve ketten kerékpárral csatlakoztak hozzánk. Egy rövid reggeli imával kezdtük a több mint ötórás gyalogtúrát. Valami elmondhatatlan és megmagyarázhatatlan erő és kitartás volt mindannyiunkban, ami végig segítette utunkat. Lassan világosodott miközben lábaink falták a kilométereket. Nagyon szép időt fogtunk ki. Gyönyörű napsütés kísért bennünket végig. Néhányszor megpihentünk a már úgy is mondhatnám, megszokott helyeken. A kerékpárral érkezők, mint az előző években is a túronyi „halálkanyarnál” értek utol bennünket.

Idén talán egy kicsit fáradtabbak voltunk? Vagy nem volt, aki kellőképpen buzdítsa a csapatot, mert éppen 10 óra volt, amikor megérkeztünk a gyűdi templomhoz. Mivel a szentmise éppen elkezdődött, így már csak kint a templom körül foglaltunk helyet, és a hangosítókön keresztül hallgattuk végig a mise liturgiát, valamint a szentbeszédet. Kellemes, jó érzés töltötte el szívünket. Amikor a szentmise végét ért, és a tömeg kijött a templomból, mi bementünk és elénekeltünk két tezei éneket. Majd leültünk a padokba, imádkoztunk, megköszöntük, hogy is-

mét itt lehettünk és letehattuk terheinket Máriához. Kértük a segítségét, és hálát adtunk azért, mert jó édesanyaként gondoskodik rólunk, gyermekeiről. Valahogy mindig felemelő érzés ebben a templomban lenni. Kora délután elindultunk hazafelé. Természetesen már autókkel tettük meg a visszafelé utat, mert voltak, akik jöttek értünk. Hazaérkezve a plébánián találkoztunk, ahol elfogyasztottunk egy laza kis ebédet, és felemlegettük a napi történeteket.

Egy gyönyörű napot tudtunk magunk után! Áhítattal és áldással telt. Feltöltekezve és kegyelmekkel tértünk haza, otthonunkba.

Bodai Tiborné

Máriagyűd: A Tenkes-hegy lábánál elterülő, 1700 lelket számláló, csendes hangulatú kis falucska mára már szinte egybenőtt Siklóssal. Római katolikus temploma a XVII. század óta a Mária-kultusz központja, népes búcsú színhelye és európai zarándokok ezreinek célpontja. Békés hangulata, szép környezete mint az örökkévalóság egyik kösziklője magasodik az erdő fái között.

Zarándokok ezrei sokszor taposott útra találnak, melyet kezdetben a nagymama kezét fogva, mezítlábasan róttak, halkán imádkozva és éneket zengve, később szekéren érkeztek, a mai időkben pedig kényelmes autóval vagy busszal teszik meg a kegyhelyhez vezető utat. De a kegytemplom tornyainak megpillantása még mindig vágyakozást és nyugalmat gyújt a lelkekben. A megszűrő hallatszó énekek dallamai a lelket magasba ragadják, és egyre szaporodó léptekkel szinte röpítik a Szűzanya keblére. Mert szükségünk van a megnyugvásra, égi édesanyánk pártfogására.

Forrás: Új Ember katolikus hetilap
2005. február 27. LXI. évf. 9.

Szárnyas múlt

Gyanítom, csak kevesen élünk már, akik ismerjük még *Gravitatione Grande* megható, és szomorú történetét. Grande Lombardia kapujában, Bergamoban született. Szigorúan nevelték; alig hagyhatta el a Citta alta-t, a régi városrészt, ahol fölcseperedett. Csöndes, magába forduló kisfiú lett. Apja, az Accademia Carrara igazgatója nemegyszer vitte magával a képtárba egyetlen gyermekét. Grande sokszor óráig nézelődött szótlanul az öregségszagú, hatalmas termekben. Itt figyelt föl Pisanello festményére, Estei Lionello herceg portréjára. A képen, a hercegtől kissé jobbra, alig észrevehetően, szerényen álldogál egy mellékalak. Egy éhezőművész. Amikor először látta, Grande olyan megbabonázottan nézte az alakot, hogy a teremőr azt hitte: rosszul lett. A kisfiú, aki semmiben sem mutatott különösebb tehetséget, akkor határozta el, hogy illuzionistának szegődik. Egyike lett a legjobbaknak; mutatványosokkal és truppokkal beutazta egész Európát. Hanem, ahogy idősödött, kissé ellustult, és nem tanult be új kunsztot. Lassanként utolérte a végzete. A legszörnyűbb

baj, ami csak éhezőművészt sújthat: meghízott. Viszszatért Bergamoba, és kövéren, elhagyatva járta a várost. Ha valaki szóra méltatta, annak hosszasan mesélte, hogy micsoda szemfényvesztő volt ő valaha! De az emberek nem hittek neki, és egy idő után mosolyogva, sietős léptekkel kerültk ki a hóbortos, szószátyár öreget.

Gravitatione Grande története nyilvánvalóan arról a babonás hatásról szól, ami az embert

egy kiállításon, egy kép, egy tárgy láttán érheti, és épp attól tragikus, mert hőse hűtlen lesz e kép szelleméhez, ahhoz a tudáshoz, amit ennek köszönhetett, ahhoz, amit ettől a tárgytól, képtől tanult.

A pellérdi juniálisok számomra valamiképpen a hűségről szólnak. Arról a kötődésről, amely a környezetéhez, a tárgyaihoz, a barátaihoz, végső soron ahhoz a térséghez köti az embert, amelyből vétetett. Nehéz lenne, bár illenék végigmondanom a szakmai programok sorát, azokat az információkat, amelyeket itt hallottunk először, és azokat, amelyekről tudtunk már, csak korábban nem beszélünk róluk. Higgyék el, még a kiállítás tematikáját sem tudom elsorolni, csak helyzetekre emlékszem, hangulatokra, érzésekre, és ezek mind olyan jó szájízt hagytak bennem. Volt ezeken a napokon múltba fordulás és jövőbe tekintés is. A múlt – mondunk ilyet? – mindig sokkal jobban érdekelt, mint a jövő. Vári Attila írta valahol, hogy a holnapba akarva, akaratlanul belenövünk, és csak a múltnak vannak szárnyai.

A szomszéd települések találkozója számomra valamiképpen a közélet nyári karácsonya. A szárnyas múlt mellett körbeveszi a születés misztériuma is. Az, a szinte megfeythetetlennek tetsző csoda, hogy az egyébként nem feltétlenül jó kapcsolatokat ápoló falvak választott tisztségviselői összejönnek itt, és legalább szót váltanak egymással. Még akkor is, ha két nappal később, a mindent szürkévé festő hétfőn már megint elmennek egymás mellett. Edison mondta egyszer, hogy nagy csoda a telefon, még nagyobb csoda a drót nélküli távíró, de a legnagyobb csoda, hogy két ember egyáltalán beszélgetni tud egymással.

A Bibliában boldogan olvassuk, hogy a már nem éppen fiatal Erzsébet szíve alatt, Mária látogatásakor, fölujjong a gyermek. A néma Zakariás újból megszólal, amikor a fiúcska nevét kell megmondania. És bár az idős szülők nem érik meg, mégis elgondolkodtató: hogyan vélekednének arról a pillanatról, amikor Keresztelő János fejét veszik? Hát ezért kellett? Érdemes volt? Ezért örültek ők ennyire az ő Jánoskájuknak? – gondolhatnánk hitetlen fejfel. Nyilvánvalóan nem ezért. Hanem azért a küldetésért, amit létével, életével Szent János beteljesített. Hogy tudniillik előkészítette valaki, történetesen Jézus Krisztus út-

ját, akinek ő, saját szavai szerint még a saruszíját sem oldhatta meg, merthogy méltatlan volt rá.

A szomszéd települések találkozója is a kezdetektől előkészített valamit. Jeleül egy folyamatot, amely nélkül talán nem is létezne ma a Pécsi Többszínű Kistérségi Társulás, ami nélkül nem lehetnének mindennapi eredményei. Előkészítette a Társulás megalakulását, mai sikereit, végső soron azokat a napokat, amelyeket mostanság élünk.

Érdekes volt nemrégiben megtapasztalnom, hogy a Kistérség elnökségén belül vita tárgyát képezte e rendezvény fontossága, ereje. Többen úgy gondolják, hogy erre a szakmaiságra, igényességre, az itt megélhető összefogás példamutató erejére kevesebb szükség van immár, mint volt esztendőkkor korábban. S hogy nem is kell a kiemelkedően támogatott rendezvények sorába illeszteniünk a pellérdi juniális. Lehet, hogy a rendezvény a Keresztelő Jánosok sorsára jut, az új, Ady szavával, izgága Jézusok között? Hiszem, hogy nem. Mert ahogy fölmérhetetlen a jelentősége, úgy fölmérhetetlen lenne a veszteségünk is. Hogy mennyire, arról, befejezésül álljon itt az emlegetett, szárnyas múltból egy rövid történet. Vagy tán hangulat, inkább.

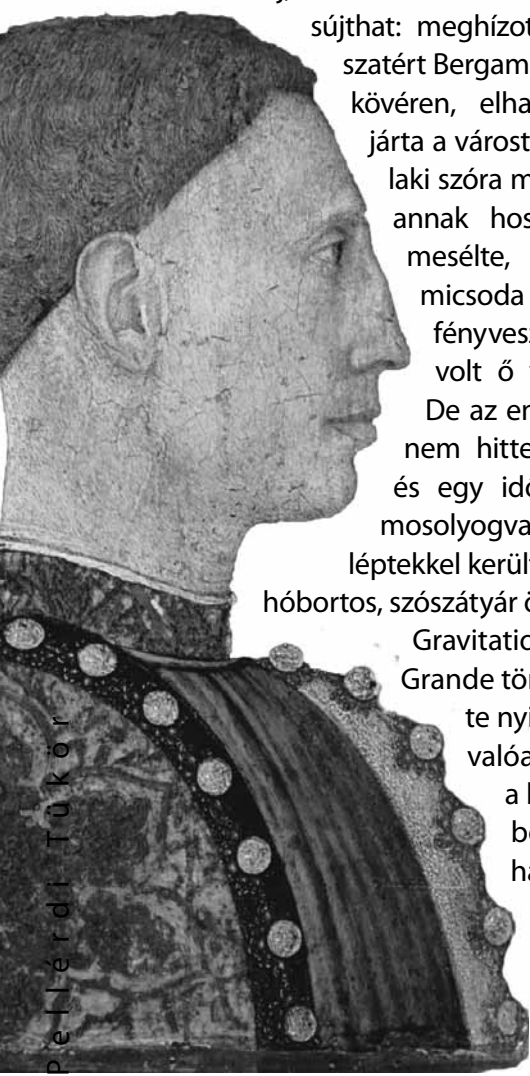
Föllállhattam volna – nem is tudom, miért nem jutott eszembe annyi éven át. Ültem, tőlem szokatlanul nyugodtan, az asztal az orromig ért, és sosem láttam, mit ebédelünk éppen. Hiába nőttem évről-évre, az epedarugó egyre lejjebb ereszkedett alattam. Szigorú ülésrend volt, a család a nagyasztal körül feszengett... Milyen nélkülözhetetlen lehet az ilyen bútordarab, amióta nincs, szerintem nem is láttuk egymás hangulatait. A sezlón a nagybátyámnak és nekem jutott, s a tányér végig kifürkészhetetlen maradt. Az biztos: semmi sem volt *ízű*. Az evőeszközök halkán zörögtek, az óra kotyogott a sárga kredencen, és a *jaj, Nagyí, de hisz olyan nagyon jól sikerült minden tetején ott ült az egész családjunk*.

Emlékszem, azokon a bizonyos ebédeken szitakötő szárnyú terveket szövögettem, hogy ha megnövök, mi minden lesz majd.

De azt soha nem gondoltam volna, hogy az a halk, fahéjszagú ebéd, hogy az lett volna a majdnem minden.

Ha marad.

Sz.Koncz I.

Juniális sokadszor – újra együtt!

(folytatás a címlapról)

A közösen átélt örömteli pillanatoknál szebbet, emlékezetesebbet nem is adhatunk egymásnak! Ez az, amire meg kell tanítani gyermekeinket, hogy a boldogság nem az anyagi javakban, a tárgyakban rejtőzik! Hanem abban, amikor a szikrázó napsütésben a zöld mezőn apával kergetjük a labdát. Vagy amikor anyával és a tesókkal együtt bámuljuk a népzenere pörgő-forgó, csodás ruhákban éneklő-táncoló lányokat és fiúkat. Vagy amikor apró kis ajándékot vásárolunk emlékképpen a kedvesünknek és megkóstoljuk a helyi borokat, sétálgatva a kézművesek sátrai közt. Vagy amikor a barátokkal hallgatjuk az esti zenekart a ragyogó csillagok és a holdfény a „dísztetében”. Vagy, ha egy régen látott ismerős kö-

szön ránk, amikor elmélyülten szemlélődünk a kiállítóteremben és örömmel nyugtázzuk az irigykedő elismerést; „de jó nektek, hogy itt ilyen élet van!”. És persze nemcsak a lélek „töltekezik” ezen a napon. Bizony az energiát is rendre pótolni kell, hogy helyt tudjuk állni az újabb és újabb vetélkedőkön. A finom ételek és italok is sokkal jobban esnek a hatalmas sátrak árnyékában, ha vidám társaságban fogyasztjuk őket. Ilyenkor kerülhet sor „világ-megváltó” nagy beszélgetésekre.

Egyszóval, készülünk a Juniálisra, ahogyan a „kis herceg”, amikor a barátját várja, vagyis „ünneplőbe öltöztetjük a szívünket”!

Borbélyné Regőczy Márta

Felhívás horgászversenyre

A Brázay Kastélypark Természetvédő és Horgász Egyesület a 2008. évi Juniálison ismételt megrendezi – immár hagyományos – nyílt horgászversenyét 2008. június hó 21-én 6⁰⁰–10⁰⁰ óra között a Kastélypark taván.

A versenyen egy időben egy horoggal szerelt horgászbottal (amely lehet úszós vagy fenekező) lehet horgászni.

Nevezés a helyszínen, az 5³⁰–6⁰⁰ óra közötti időpontban.

A nevezés feltétele: érvényes **Állami Horgászjegy**.

A kifogott hal az alábbi feltételekkel tartható meg a mérlegelés után:

- érvényes területi jegy birtokában – éves vagy napijegy – a napi kifogható mennyiségnek megfelelően, 2 db nemeshal és 3 kg egyéb hal
- Területi engedély (éves vagy napijegy) nélkül a kifogott halat mérlegelés után vissza kell engedni a tóba.

Díjazásban részesül:

- Felnőtt kategóriában az 1–2–3. helyezett,
- Ifjúsági kategóriában a győztes,
- a Célba dobó verseny győztese.

Napijegy a helyszínen is vásárolható lesz 5³⁰–7⁰⁰ óra között a szervezőknél.

A horgászverseny után 10⁰⁰–10³⁰ között horgász célba dobó versenyt is szervezünk, melyre bárki benevezhet. A célba dobó versenyen a versenybizottság által biztosított felszereléssel lehet csak indulni. Nevezni szintén a helyszínen lehet.

A horgászverseny ideje alatt a tavon csak a versenyre nevezettek horgászhatnak!

Várjuk tagjaink és a nem tag, de horgászengedéllyel rendelkező horgászok minél nagyobb számmal való jelentkezését a versenyre.

Vezetőség

„Köszönöm, hogy te vagy!
Az órát köszönöm, melyben
Fényéül nyert a világtalan világ;
Köszönöm, hogy kezéd kinyújtottad
Felém, s árnyául elfogadtál
Sugárzó életednek!”

(Sappho)

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívjuk Önöket a pellérdi római katolikus templomban
2008. június 15-én 11 órakor
tartandó

házasok ünnepi szentmiséjére.

Az ünnepi műsorban elhangzik:

J. S. Bach: Parasztkantáta

Bánky Berta – hegedű

Buda Ferenc: Ne rejtőzz el...

Strasszer Csilla

J. W. Goethe:

A kedves közelléte

Habó Melinda

Time to say goodbye

Vizsi Gréta – fuvola

Kányádi Sándor: Két nyárfa

Pánczelné Varga Adrienn

Ósi ír áldás

Borovác András

J. S. Bach: Air

Várbíró Tamásné Zsuzsi: hegedű

Orgonál: Várbíró Tamás

Kürtön közreműködik:

Herke Dávid

Római Katolikus egyházközség

Pellérd Község Eseménynaptára 2008. június – július

Időpont	Esemény	Helyszín	Felelős
minden vasárnap	Klubfoglalkozás – 15 órától	Művelődési Ház	Nyugdíjas Klub
minden kedd	Táncpróba	Művelődési Ház	Mezőszél Táncsoport
Június			
13. péntek	Tanévzáró ünnepély és ballagás – 18 órától	Általános Iskola	Medgyesi Antal
15. vasárnap	Házasságok miséje	Római katolikus templom	Egyházközségi képviselő-testület
21. szombat	PELLÉRDI JUNIÁLIS ÉS SZOMSZÉD TELEPÜLÉSEK TALÁLKOZÓJA – BRÁZAY KASTÉLYPARK		
23–27. között	Kézműves alkotótábor, klubtagoknak	Általános Iskola	Ácsné Vér Márta
28. szombat	Kirándulás Siklós–Kisharsány–Villány–Palkonya		Kertbarát Klub
6.30.–7.5. között	Gyermekek kézműves és nyelvi tábor	Általános Iskola	Ácsné Vér Márta Bánáti Melinda
Július			
4. péntek	Klubfoglalkozás	Általános Iskola ebédlője	Kertbarát Klub
13. vasárnap	PELLÉRDI BÚCSÚ		

DJ-k a Juniálison

A Juniális egyik helyszínén, a parkban levő esőbeállónál már évek óta rendeznek különféle bulikat. Ezúttal ismét birtokukba vehetik a „Gomba” ház környékét az elektronikus zene szerelmesei.

Már a kora délutáni óráktól lemezlovasok húzzák majd ütemre a bakelitkorongokat. A fellépők már a korábbi években is jól szerepeltek a pellérdi éjszakában, így a hangulat garantált lesz.

Nappal elsősorban „könnyebb” stílusok lesznek, az „éjszakai műszakban” viszont mindenképpen tempósabb „HOUSE-TECHNO” és „DnB” valószínű. A DJ-k korábban a Gfm rádióban dolgoztak együtt, most újra összeállva megpróbálják bemutatni azt, hogy hol is tart a modern tánczene 2008-ban. A hajnalig tartó buliban bemutatkoznak a pellérdi DJ-k is: Rák, Czynky és Kabosh, akik ezúton is szívesen hívják azokat, mindenkit akik szeretik és akik nem ismerik, de kíváncsiak a elektronikus zenékre.

Ács Péter

Az eseménynaptár hetente frissítésre kerül. A programok részleteiről, az aktuális változásokról és a Művelődési Ház termeinek szabad időpontjairól telefonon lehet érdeklődni Rébay Anett közösségsszervezőnél a 72/373-047-es számon. A Művelődési Ház programjai heti bontásban és aktualizálva minden hétfőn felkerülnek a képfűjságra és a www.pellerd.hu honlapra.

Pellérd jelentősebb kulturális eseményei 2008. év végéig

Június 21.	Juniális, Szomszéd Telepűlések Találkozója
Július 13.	Pellérdi Bűcsű
Szeptember 6.	XXVII. Mecsekvölgye Sakkverseny
Szeptember 13.	Szűreti Mulatság
Október 5.	Idősek világnapja
Október közepe.	Határon Túli Magyarok Fesztiválja – vendég művészeti csoport fogadása
Október 23.	Ünnepi megemlékezés az '56-os forradalomról és a köztársaság kikiáltásáról
November 8.	ÁMK Falunap
December 6.	Mikulás-nap
December 21.	Karácsonyi Koncert
December 27.	Szt. János-napi borszentelés

Madárlesen

Helyezd el a felsorolt szavakat, betűpárokat az ábrában, majd a számozott négyzetekbe írt betűket másold át a különálló sor megfelelő számozású négyzeteibe! Ha jól oldod meg a feladatot, ott egy énekesmadár nevét kapod végső megfejtésül.

Kétbetűsek: ÁG, BE, EZ, ÉP, HE, KA, PO, TE, TT, UN.

Hárombetűsek: DOT, JEL, LEL, LES, LOP, NEM, ROD, SAS, TÁG, TOM.

Négybetűsek: AKÁC, ARAT, ÉGER, GÁGÁ, OROS, ÓVÁS, PÁVA, TEKE, VALI, VELE.

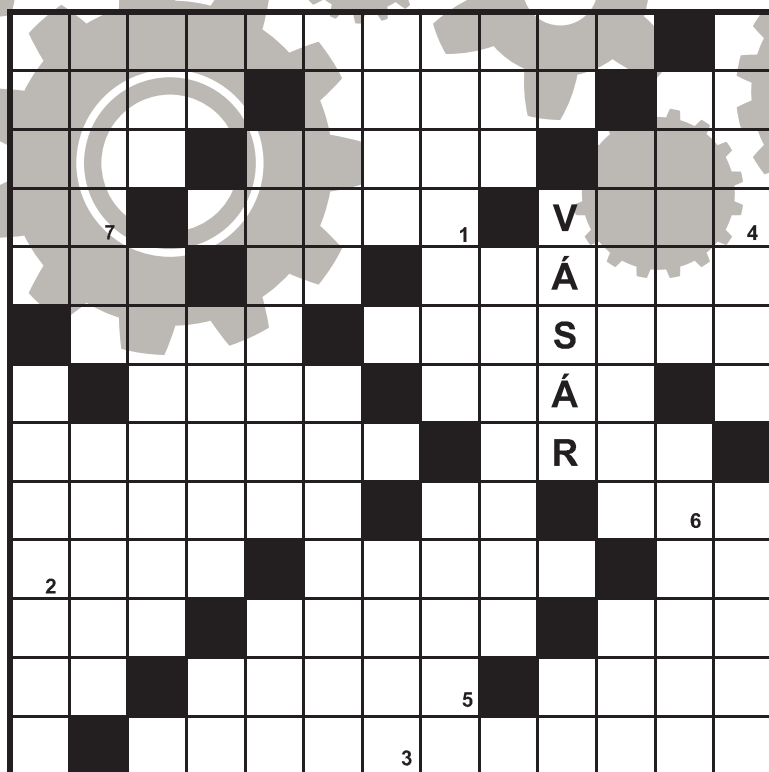
Ötbetűsek: BELEP, DEKÁS, ELŐLE, FATÁL, KÁDÁR, KORÁN, LELOP, LEMAR, LŐLAP, RAGOZ, TALÁN, TELEK, UTÁNA, VÁSÁR.

Hatbetűsek: ALÁVET, EREGET, GARÁZS, SEHOVÁ.

Hétbetűsek: ÁTS FERI, ELAKADÓ, EREDETI, ÉDESAPA, FELITAT, JAVASOL, LETEGEZ, LEVONÁS, MEGERED, MEGÉREZ.

Tizenegy betűsek: KATICABOGÁR, TESTNEVELÉS.

1	2	1	3	4	5	6	7	6
---	---	---	---	---	---	---	---	---

Előző számunkban megjelent keresztrejtvény megfejtése:
– Sejtettem, ugyanis láttam őt a múltkor szőnyeget porolni.

Horgászhiradó

A horgászegyesület vezetősége tájékoztatja tagságát, hogy május hó 16-án 735 kilogramm pontyot és 24 kilogramm amúrt vásárolt az Aranyponty halászati ZRt-től 580,- Ft+áfa kilogrammonkénti áron és telepített a tóba. Ezen kívül 1000 db kb 4 cm nagyságú süllőivadékot is vásároltunk 12.000,- Ft-ért az ócsárdi H&H Halászati Kft-től és helyeztünk ki a tóba.

Az egyesület taglétszáma május hónapban elérte az alapszabályban rögzített 100 főt. Így a továbbiakban tagsági viszony megújítására illetve új tag felvételére nincs mód. Megértésüket köszönjük. Napijegy a kastélyparki tóra, a pellérdi Horgászboltban valamint a pécsi FEMA üzletsoron a Kékmadár Horgászboltban vásárolható.

Tóthnak telefonál a haverja, hogy megkérdezze, elmennek-e holnap horgászni.
– Ebben a házban én vagyok az úr! – mondja Tóth – Akkor megyek pecázni, amikor akarok! Csak várj egy percet, mindjárt megkérdezem a feleségemtől, hogy holnap akarok-e.

Vezetőség

Hirdetésfelvétel

Következő számunk
július hónapban
jelenik meg.

Reklám, illetve
hirdetésfelvétel a
Takarékszövetkezetben,
naponta 9–16 óráig

Vészi Ernőnéél.
Tel: (72) 587-004

Pellérd Község Önkormányzatának Ingyenes havilapja

megjelenik minden hónap első felében

Kiadja: Pellérd Község Önkormányzata

Felelős kiadó: Metzing József polgármester

Felelős szerkesztő: Borbély Tamás

Tördelőszerkesztő: Schauer Tamás

Szerkesztőbizottság

Önkormányzat: Pergerné dr. Szabó Piroska

Civil szervezetek: Benyovszki Máté, Bodai Tiborné,
Gálné Dávid Margit, Habó
Melinda, Kokovai István, Magdó
Jánosné, Ott László, Schmidt
Mátyás, Szigeti János

ÁMK: Medgyesi Antal

Test és Lélek: dr. Horváth István, dr. Péterfia
Sarolta, Molnárné dr. Csillag
Edina, v. I. Szalay Lajos

Kultúra: Rébay Anett, Tóth József

Riport: Ravadics János

Praktikák: Farkas Nándor

Sport: Vészi Ernő

Szerkesztőség: 7831 Pellérd, Fő tér 4.

+36 (72) 587 910

Fotók: Ravadics Irénke

Nyomdai munkálatok: Bornus Kft.

7631 Pécs, Közraktár u. 1-3.

+36 (72) 522 855

Felelős vezető: Borbély Tamás

Nyomdai előkészítés: Creative Bt.

Megjelenik: minden hónap első felében,
700 példányban